


Skatteministeriet

6. november 2015
J.nr. 15-3065808

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 71 af 28. oktober 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

Karsten Lauritzen

/Peter Bach-Mortensen



Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af SAU alm. del – spørgsmål 19 (2015-16) oplyse, om der i antagelserne om adfærdsvirkninger ved at sænke topskatten er taget højde for, at et stigende antal topskatteydere er ansat på kontrakter uden øvre arbejdstid, og dermed ikke vil få et øget incitament til at øge deres arbejdstid?

Svar

I besvarelsen af SAU alm. del spørgsmål 19 af 9. oktober 2015 bygger beregningerne af adfærdsvirkningerne på en forudsætning om, at de personer, der er i beskæftigelse på arbejdsmarkedet, i gennemsnit øger deres arbejdsudbud (i timer), når marginallønnen efter skat øges, jf. også besvarelsen af SAU alm. del spørgsmål nr. 70 af 28. oktober 2015.

Hvis der er tale om en fast månedsløn uden overtidsbetaling, vil en stigning i arbejdsomfanget ikke umiddelbart medføre større løn. Imidlertid kan gevinsten ved individuelle tillæg eller forfremmelse også øges ved en nedsættelse af marginalskatten, hvilket øger tilskyndelsen til at arbejde mere. Derudover er der mulighed for at tage et bijob eller at skifte til et andet arbejde, hvor indkomsten i højere grad afhænger af arbejdstiden. Endelig vil et mere udbredt individuelt ønske om at øge indkomsten gennem længere arbejdstid på lidt længere sigt kunne påvirke den aftalte arbejdstid, herunder også (minimums)arbejdstiden i kontrakter uden øvre arbejdstid.

Selvom topskatteydere ansat på kontrakter uden øvre arbejdstid ikke opnår en automatisk økonomisk gevinst ved at øge deres arbejdstid, udelukker det således ikke, at en nedsættelse af topskatten kan styrke skattegrundlaget via større arbejdsudbud.